

рядко водят до насилие. Нашият информатор дядо Ив. разказва: „Има и откраднати момичета. Братовата ми внучка я крадоха. Първо се жени за едно момче. Стоя малко и майка ѝ я взе. След това я откраднаха – от чешмата, едно момче с приятеля си. Качили я в една кола и у тях. Ама тя не се дала и успяла да избяга през прозореца. Та нищо не се случило и се прибра. За да не са намразят двата рода, ходиха мъжете у тях. И момчето плати – 2000 лв. даде (2007 г.)”.

За кражби на момичета са запазени документи и в полицейските архиви. На 18 юли 1942 г. турският циганин Мустафа Мемишев от участък „Панаирски“ на Хасково подава заявление до полицейския комендант, че предния ден „вдовецът Салим Алиосманов от Хасково, разменил три жени до сега, подмамил тая ми 15 годишна дъщеря Юлвие Мустафова и я отвел със себе си неизвестно къде с обещание, че ще я вземе за жена. В това, и при задигане на чеиза и другите вещи, същият похитител на малолетната ми дъщеря бил подпомогнат от Аше Салиева и Аше Салимова – и двете от уч. „Панаирски“ на Хасково“. Бащата предявява претенции за парично обезщетение от 10 000 лв., ако медицински преглед установи, че дъщеря му е лишена от девство. Само няколко дни след това Мемишев оттегля тъжбата си, „тъй като получих всичкия си багаж, а момичето си съм съгласен да дам на жена на Салим Алиосманов“ (ТДА Хасково, ф. 81-к, оп.1, а.е.1, л.19).

През 50-те год. на ХХ век в софийския квартал Татърли „Влюбеният“ в нея (Румяна – б.а.) Кирил Мустафов я отвлече по чисто махленски начин: с лъжи, измами и заплахи. Заключил я с три ключа в бараката си, за да пали печката, да пере и готви. Нали вече му е жена! Така Кирил заживя с чувството на господар, а Румяна станала негова пленница... Един ден тя успява да избяга и слага край на целия този кошмар” (Колев 2003: 73-74).

Не всички кражби завършват благоприятно и за двете страни. Има и случаи, когато краят е трагичен. През 1953 г. край с. Смилец, по пътя от Дулово за Силистра, в гората Каракус, се разполага цигански катун на жъпли (субгрупа от кардарашите). Цигани от техните (т.е. кардарашите), но по-бедни и смятани за по-долни, живеят в близкото село. Момче от тях си харесва момиче от катуна и решава да го открадне. Кражбата се организира и става в самото село при посещение на жените от катуна там. Откраднатата девойка е откарана с каруца в близка гора „момчето да си свърши работата“. Известени за случилото се, брат ѝ, заедно с мъже от катуна, тръгват да ги търсят. Момичето е освободено, но брат ѝ е убит с нож от похитителите, които избягват. В случая се намесват и властите. В Дулово започва съдебен процес, по време на който в съдебната зала друг брат убива с нож момчето и баща му. Трагедията, която застига и двете семейства, се приема в общността като голямо събитие. Създават се и песни за нея (Марушиакова, Попов 2002: 245).